

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.683/2017/7.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János
a tanács elnöke
Dr. Farkas Katalin
előadó bíró
Dr. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Nádas György ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Horváth Dániel ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Debreceni Törvényszék
2.Mf.20.538/2017/4.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság

2.M.150/2016/21.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.538/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint + ÁFA felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget.

Kötelezi az alperest, hogy az illetékes Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívásában megjelölt időben és módon fizessen meg a magyar államnak 1.526.400 (egymillió-ötszázhuszonhatezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 2002. július 2. napjától létesített határozatlan időre munkaviszonyt alperes jogelődjével (apósával) ... egyéni vállalkozóval. Munkavégzésének helye a ..., ... tanyán volt, ahol heti 40 órás munkaidőben állatgondozóként a feladatai közé

tartozott minden egyes nap a szarvasmarhák fejése, az istállók trágyamentesítése, az állatok takarmányozása, ezen felül az aktuális idénymunkák és a tanyán szükségessé váló munkák elvégzése, a vállalkozás gépeinek - a nagyobb szakértelmet nem igénylő - javítása, szerelése, karbantartása. Az idénymunka jellegétől függően a munkavégzés helyét napközben elhagyhatta. A felperes munkavégzéséhez a munkáltató erőgépet biztosított.

- [2] Az alperesi jogelőd 2015. augusztus végi elhalálozását követően az ellenőrzési feladatokkal megbízott ... munkavállaló és a felperes kapcsolata megromlott, ezért a felperes többször a munkaviszonya megszüntetését helyezte kilátásba. 2015. november 20-án a reggeli órákban egy ismételt összeveszést követően ... - az alperes tudta és beleegyezése nélkül - közölte a felperessel, hogy a munkájára nem tartanak igényt és felszólította „takarodjon innen kifelé”. A felperes a munkahelyét elhagyta, majd felhívta az alperes könyvelőjét a munkaviszonya megszüntetésével kapcsolatos igazolások kiadása érdekében. Az alperes által aláírt igazolásokat ... 2015. november 25-én személyesen adta át a felperesnek egy, a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetéséről szóló megállapodással, amelyet a felperes nem írt alá, annak ellenére, hogy már más munkahelyet keresett. A felperes 2015. november 27-én az alperest elmaradt járandóságai megfizetésére hívta fel.
- [3] A felperes és volt házastársa (az alperes és alperesi jogelőd lánya) közösen felvett lakáshitele törlesztőrészletét a felperes szülei kérésére és a családi kapcsolatra figyelemmel alperesi jogelőd (majd alperes) fizette be a takarékszövetkezetbe.
- [4] 2015. november 19-én a meghibásodott és addig az időpontig a felperes által használt Zetor típusú erőgépet az alperes 2015. december 14-én javításra szállította be a Zetor-Vas Kft.-hez, ahol 2016. január 1-jén kezdték meg a hiba feltárását, majd a javítás befejeztével 2016. március 9-én 2.513.902 forintos számlát állítottak ki az alperes részére.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [5] A felperes a jogellenes munkáltatói azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeként 828.438 forint kártérítés, 431.508 forint háromhavi végkielégítés, továbbá 2012. január 1. és 2014. december 31. közötti időben ki nem vett 90 nap szabadság megváltása címén 588.420 forint, pihenőnap-és munkaszüneti napi rendkívüli munkavégzés ellenértéke címén 6.211.008 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes előadta, hogy ... szóbeli nyilatkozata érvénytelen munkaviszony megszüntetést eredményezett. 2012. január 1-től 2015. november 20-ig minden heti pihenő- és munkaszüneti napján (rendkívüli munkaidőben) munkát végzett a munkáltató utasítására és érdekében, továbbá napi 12 órát meghaladó időben dolgozott, így értelemszerűen szabadságon sem volt.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte vitatva, hogy a felek között egyáltalán munkaviszony állt volna fenn, ezért

álláspontja szerint a felperes munkaviszonnnyal kapcsolatos követelései sem foghatnak helyt. Hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes csak hétfőtől-péntekig napi 8 órában végzett munkát, szabadsága kiadásra, a 2015. évben pedig megváltásra került.

- [7] Az alperes viszontkereseti kérelmében a felperes jogellenes (szóbeli) azonnali hatályú felmondása miatt 137.300 forint megfizetését, másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy a felek a munkaviszonyt közös megegyezéssel szüntették meg. Az alperes arra hivatkozással, hogy a felperes az általa használt Zetor típusú erőgéphez melaszt öntött és ezzel kárt okozott 2.500.000 forint erejéig, illetve a Ptk. 237. § (3) bekezdése alapján a felperes és volt felesége lakáshitelének megfizetése (10-11 éven keresztül havi 71.000 forint összeg) miatt 8.000.000 forint erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A munkaügyi bíróság kötelezte az alperest a felperes javára rendkívüli munkavégzés ellenértéke címén 4.175.718 forint, szabadságmegváltás címén 588.420 forint és ezen összegek után törvényes kamatok megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét és az alperes viszontkeresetét elutasította. A bíróság érvelése szerint a tanúk által is bizonyítottan a felek között a megkötött - a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 76. § (1) és (5)-(6) bekezdéseinek megfelelő - munkaszerződés tartalma szerinti munkaviszony jött létre, amelyet a családi kapcsolat fennállása sem zárt ki. A felperes munkaviszonya megszüntetésével kapcsolatosan a bíróság megállapította, hogy a felperes maga sem tekintette ... munkáltatói jogkör gyakorlónak, ennek ellenére felszólítására a munkahelyét elhagyta és a könyvelőtől a munkaviszonya megszüntetéséhez kapcsolódó igazolások kiadását kérte tudván, hogy nem megy vissza dolgozni az alpereshez. A felperesi magatartást az alperes tudomásul vette és intézkedett a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése iránt. Ezen eseményekből a bíróság által levont következtetés szerint a felek között a munkaviszony közös megegyezéssel szűnt meg (BH 1994.512.).
- [9] A bíróság megállapította, hogy a felek a munkaviszonyt közös megegyezéssel szüntették meg, amelyet ráutaló magatartásukkal végre is hajtottak, a jogellenesség (érvénytelenség) Mt. 22. § (4) bekezdése szerinti jogkövetkezményei nem alkalmazhatók, ezért e körben a kereseti kérelmet és a viszontkereseti kérelmet is elutasította (EBH 1999.42., Mfv.I.10.961/1995., BH 1999.331.).
- [10] A rendkívüli munkaidőben végzett rendkívüli munkavégzés iránti felperesi keresetet a bíróság a régi Mt. 126. § (1) bekezdés a) pontja, 107. § a) pontja, 140/A. §-a és 134. §-a alapján bírálta el figyelemmel a Kúria Mfv.II.10.280/1979. számú határozatában foglaltakra is. Rögzítette a bíróság a túlmunka elrendelése körében kialakult bírói gyakorlatot. A bíróság érvelése szerint az alperesi munkaidő nyilvántartás és bérkarton a tényleges munkavégzés

időtartamának megállapítására nem alkalmas, azok tartalmát cáfolva a tanúk egyezően adták elő, hogy az alperesi tanyán az állatokat a pihenő és munkaszüneti napoktól függetlenül minden nap el kellett látni. A felperes a napi 12 órás, azaz a 8 órát meghaladó időtartamú munkavégzését nem tudta bizonyítani, állítását a meghallgatott tanúk nyilatkozatai sem támasztották alá. A bíróság a pihenő és munkaszüneti napokon végzett munkáért járó bérpótlék összegét a régi Mt. 144/A. § a) pontja, 145. §-a, 147. § (1) és (3) bekezdései, 149. § (2) bekezdése, 139. § (1)-(3) bekezdései, 143. § (1) és (4)-(5) bekezdései rendelkezéseire, valamint a felperes által kimunkált adatok alapján - az elírások kivételével és a felperes részére kifizetett összegekre figyelemmel - állapította meg és kötelezte az alperest 4.175.718 forint és középátlagos (2014. június 1. napjától járó) kamata megfizetésére.

- [11] A ki nem adott szabadság ellenértéke megfizetése körében a bíróság a régi Mt. 130. § (1) bekezdésére és 115. § (1) bekezdésére, valamint a tanúknak a mindennapi munkavégzésre vonatkozó nyilatkozataira figyelemmel megállapította, hogy az alperes eredménnyel nem tudta bizonyítani, hogy a felperes részére 2012. január 1. és 2014. december 31. közötti időre járó szabadsága kiadásra került volna vagy azt a munkaviszonya megszűntetésekor megváltotta volna, ezért több eseti döntésre (BH 2001.244., EBH 2000.242., EBD 2014.M.3.) és az Mt. 125. §-a által meghatározottakra tekintettel kötelezte az alperest a ki nem adott szabadság ellenértékeként 588.420 forint és a munkaviszony megszűntetése napjától járó kamata megfizetésére (EBH 2000.242.).
- [12] A bíróság megállapította, hogy az Mt. 179. § (1) bekezdésében foglaltak tekintetében az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a „Zetor traktorba hova öntötte a felperes a melaszt, amellyel alperesnek kárt okozott volna”, azaz, hogy a felperes a munkaviszonyából származó kötelezettségét vétkesen megszegte volna, amellyel okozati összefüggésben 2.500.000 forintos összegű kárt okozott, ezért az alperes kártérítési összeg beszámítása iránti kérelmét elutasította. A bíróság az Mt. 179. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállásának bizonyítottsága hiányában a szakértői bizonyítás elrendelését is mellőzte.
- [13] A bíróság érvelése szerint a Pp. 349. § (3) bekezdéséből nem vezethető le, hogy a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozna az ajándék visszakövetelése címén előterjesztett beszámítási kifogás elbírálása, tekintettel arra, hogy az alperesi jogelőd, majd az alperes nem a felperes munkaviszonyára, hanem családi kapcsolatára figyelemmel fizette a felperes és volt házastársa (alperes gyermeke) lakáshitelét, az pedig a jelen perben már nem válaszolható meg, hogy a munkáltató a törlesztőrészleteket vállalta-e át vagy csak technikai befizetésről volt-e szó, illetve ha az alperes fizette a hiteltörlesztést, úgy azt a felperes egyedül tartozik-e visszafizetni.
- [14] A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta helyes indokaira figyelemmel. A fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatosan

a törvényszék kiemelte, hogy a becsatolt munkaszerződés, munkaidő nyilvántartások, bérjegyzékek, szabadság összesítőik önmagukban is a felek közötti munkaviszony fennállását támasztják alá, amelyet a tanúvallomások megerősítettek. A munkaviszony megszüntetésekor kiadandó igazolások az alperes utasítására és az általa meghatározott tartalommal kerültek kiadásra, amely szintén a felek közötti munkaviszony fennállását bizonyítja. Az alperes beszámítási kifogásában is arra hivatkozott, hogy az ajándékra, juttatásra felek közötti munkaviszonyra tekintettel került sor. A bizonyítékokkal és a saját nyilatkozataival szemben az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felperes és közte nem állt fenn munkaviszony.

- [15] A munkaviszony megszüntetése körében megállapítható volt, hogy az alperesi jogelőd halála után a felperes a munkahelyi légkört nem tudta elviselni, szándékában állt a munkaviszonyát megszüntetni. A felperes és ... közötti 2015. november 20-ai szóváltás nem tekinthető azonnali hatályú felmondásnak egyik fél részéről sem. A felek magatartása, a felperes a telephelyet elhagyta, kérte az igazolások kiadását, az alperes a távozásba belenyugodott, felperes kérésére az igazolásokat elkészítette és kiadta, a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetésére utalnak.
- [16] A törvényszék megállapította, hogy az alperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy a felperesnek a 2012-2014. évekre járó szabadságát kiadta volna, ezért azt az Mt. 125. §-a alapján köteles megváltani. A munkagépben keletkezett kár (Mt. 179. § (1) bekezdésére alapított beszámítási kifogása) vonatkozásában az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek (felperes károkozó magatartása, kár mértéke és a kettő közötti okozati összefüggés) nem tett eleget, ezért a munkaügyi bíróság helytállóan utasította el a beszámítási kifogását és a felperesi magatartás bizonyítottsága hiányában alappal mellőzte a szakértő kirendelését is. A hiteltörlesztés alperes általi teljesítése nem tekinthető adhéziós pernek, így munkaügyi per tárgya sem lehet. Nincs olyan összefüggés a hiteltörlesztés és a felperes munkaviszonya között, ami az elsőfokú bíróság hatáskörét megalapozta volna.
- [17] A törvényszék az elsőfokú bírósággal egyezően állapította meg, hogy a rendkívüli munkavégzés felperes általi teljesítése az alkalmatlan munkaidő nyilvántartás miatt csak tanúbizonyítással volt lehetséges. A felperes a túlmunkavégzést nem, kizárólag a pihenő- és munkaszüneti napokon való munkavégzést tudta bizonyítani. E körben a törvényszék hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.880/2011/4. számú határozatára, valamint az EBH 1999.53. számú eseti döntésére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, az alperes

viszontkeresetének való helyt adást kérte.

- [19] Az alperes érvelése szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, a tényállást részben hiányosan, részben tévesen állapította meg, az ily módon megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le. Az alperes felülvizsgálati kérelmében felsorolta a régi és az új Mt. számos rendelkezését és a jogerős ítélet Pp. 206. § (1) bekezdésébe, 349. § (3) bekezdésébe és az Mt. 179. § (1) bekezdésébe ütközését állította.
- [20] Az alperes továbbra is vitatta, hogy a felperessel munkaviszonyt létesített volna. E körben hivatkozott arra, hogy a „felperes foglalkoztatásának megkezdésekor papírral nem rendelkezett, reggeli közben egyeztetett az alperesi jogelőddel, majd megbeszélték, hogy az adott nap mit fognak csinálni. Eleinte csak ketten dolgoztak az alperesi jogelőddel. A felperes maga osztotta be az idejét, munkáját nem ellenőrizték és az inkább az állatok szükségleteihez igazodott”.
- [21] Vitatta az alperes a felperes elmaradt munkabér igénye körében a számítás helyességét és kifogásolta, hogy a bíróság nem vette kellő mértékben figyelembe, hogy az alperes a perbeli időszakban munkabér elszámolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Csatolta a szabadság összesítőket, a betegszabadságos listát, a bérkartonokat, a munkaidő nyilvántartásokat, a felperes adóbevallását és munkáltatói igazolását, a fizetési jegyzékeket, valamint a felperes munkaszerződéseit. Az alperes nem vitatta, hogy az állatokkal minden nap kellett foglalkozni, azonban állította, hogy „a tanyán a felperesen kívül más alkalmazottak is dolgoztak”, az alperes által vezetett „nyilvántartással” szemben panasszal senki nem élt, bérezésük megegyezett a hasonló munkát végzők bérezésével. Az alperes érvelése szerint a tanúk sem a folyamatos munkavégzést, sem a felperes azon állítását, hogy nem volt szabadságon nem bizonyították. A bíróság a felperes túlmunka végzéséről a bizonyítékok okszerűtlen és iratellenes értékelésével döntött (BH 1995.193., BH 1999.44.). Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes a tárgyhavi munkabér elszámolásával kapcsolatban kifogást soha nem emelt. A felperes 8 órás munkarendben dolgozott, a délelőtti és délutáni etetést végezte, alkalmyszerűen gépeket javított.
- [22] Az alperes álláspontja szerint mivel a meghibásodott gépet kizárólag a felperes használta, ezzel az alperes a kár mértékét bizonyította, így a bizonyítási eljárás és az okiratok alapján az Mt. 179. § (3) bekezdése (helyesen (1) bekezdése) alapján előterjesztett beszámítási kifogása megalapozott volt.
- [23] Az alperes érvelése szerint a bíróságok a Pp. 349. § (3) bekezdése téves értelmezése miatt nem vizsgálták az ajándék visszakövetelés iránti beszámítási kifogását, mely rendelkezés a munkavállaló és a munkáltató közötti a munkaviszonnyal közvetlen kapcsolatban lévő jogra alapított igény munkaügyi perben való érvényesítését lehetővé teszi.
- [24] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet

hatályban tartását kérte. A felperes érvelése szerint az alperes felülvizsgálati kérelme a Pp. 275. § (2) bekezdése és az 1/2016. (II.15.) PK véleményben foglaltaknak nem felel meg, mivel az alperes a jogszabályhelyekre utaláson kívül konkrét jogszabálysértést és tartalmi összefüggéseket nem fogalmazott meg. A Pp. 206. § (1) bekezdésre hivatkozása körében is csak korábbi nyilatkozatait ismételte meg az alperes. A jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelel. A Pp. 206. § (1) bekezdése alkalmazhatósága körében a felperes hivatkozott a bírói gyakorlatra és a Kúria számos (BH 2012.173., Mfv.I.10.464/2012/8., Mfv.I.10.398/2016/5.) határozatára azzal, hogy kizárólag a Pp. 206. §-ra utalás érdemi felülvizsgálatot nem eredményez a vonatkozó anyagi jogszabályhely megjelölése nélkül (Mfv.I.10.398/2016/5., Mfv.I.10.565/2015., Mfv.I.10.202/2016.). Az alperes felülvizsgálati kérelme az Mt. rendelkezéseinek felsorolása mellett érdemi érvelést nem tartalmaz, a jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe nem ütközik.

- [25] A felperes előadta, hogy az alperes a szabadság megváltás körében felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, a kártérítés iránti igénye tekintetében is csak hivatkozott az esetleges károkozásra, figyelmen kívül hagyva, hogy a bizonyítási kötelezettségére vonatkozó bírói kioktatás ellenére nem bizonyított, így a bizonyítatlanság terhét viselnie kell.
- [26] A felperes álláspontja szerint a Pp. 349. § (3) bekezdése alperes általi téves értelmezésével szemben a jogerős ítéletben elfoglalt álláspont a helytálló. A beszámítási kifogással érintett hiteltörlesztés - alperesi nyilatkozat szerint - hozzátartozói kapcsolaton alapult, amely a felperesen kívül volt házastársa részére is ajándékozásra került az alperesi jogelőd, illetve az alperes által. A juttatás alapját munkaviszony helyett a családi kapcsolat jelentette. Ezen túlmenően az alperesi képviselő az eljárás folyamán akként nyilatkozott, hogy a törlesztőrészlet a felperes munkabéréből levonásra került, azaz a hiteltörlesztés fizetése ténylegesen nem az alperes részéről történt.
- [27] A törvényszék a Pp. 206. §-a sérelme nélkül foglalt állást az alperes által vezetett munkaidő nyilvántartás rendes és rendkívüli munkaidő megállapításának alkalmatlansága, a rendkívüli munkavégzést igazoló tanúk vallomása tekintetében. A jogerős ítélet által is megállapítottan az alperes nem vitatta, hogy a felperes hétvégezte és munkaszüneti napon is munkát végzett, hiszen feladatai mindennaposak voltak az állatgondozás szükségleteihez igazodóan.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.
- [29] A Kúria a jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül (Pp. 275. § (2) bekezdés).
- [30] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek

előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

- [31] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH 1995.193., BH 1999.44., BH 2012.179. Mfv.III.10.220/2015/8., Mfv.III.10.622/2016/4., Mfv.III.10.678/2017/4., stb.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálata eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésre jutottak-e. A Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelté és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz (Mfv.III.10.553/2013/7., Mfv.III.10.136/2015/8., Mfv.III.10.044/2017/4., Mfv.III.10.626/2017/7.). Az alperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan okot, ami a mérlegelési tevékenység felülvizsgálatára alapot adna, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése a logika szabályaiba nem ütközött, a jogerős ítéletben okszerűtlen megállapítás nem szerepel.
- [32] „A Pp. 272. § (2) bekezdése kógens szabályként foglalja össze a felülvizsgálati kérelem azon minimális és konjunktív tartalmi elemeit, amelyek nélkül a fél beadványa alkalmatlan volna a felülvizsgálati eljárás megindításának, valamint a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezése érdemi felülbírálata jogkövetkezményeinek kiváltására. A rendkívüli jogorvoslati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Ez utóbbi keretében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szabad szöveges formában meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját. Többek között ezen tartalmi elem hiánya vagy fogyatékosága esetén a Kúria nincs abban a helyzetben, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a felülvizsgálati kérelem tartalmi elemei határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének a tartalmi és perjogi kereteit, ezért a jogszabálysértés körülírása és a megsértett jogszabályhely megjelölése tekintetében a Kúria a felülvizsgálati kérelemmel szemben - a Pp. 272. § (2) bekezdésével összhangban - szigorú követelményt érvényesít. A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok vagy

okok keretei között bírálhatja felül, ennek következtében eljárása során csak azon jogszabálysértés vagy jogszabálysértések fennállását vizsgálhatja, amelyeket a fél felülvizsgálati kérelmében megjelöl. Ezen túlmenően a tartalmi elemek között olyan összefüggésnek kell fennállni, miszerint a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak együtt alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit. Több jogszabálysértésre történő hivatkozás esetén a jogkövetkezmény kiváltásához szükséges együttes feltételeknek valamennyi jogszabálysértés tekintetében külön-külön kell fennállniuk. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény hivatkozott rendelkezése által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek. Egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja, mely körülményekre csupán határozata indokolásában utal." (1/2016. (II.15.) PK vélemény a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről)

- [33] A Pp. 272. §. (2) bekezdése rendelkezésének és az 1/2016 (II.15.) Pk véleményben kifejtetteknek nem felel meg, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében ugyan felsorolt jogszabályhelyeket, azonban azokkal összefüggésben jogsértést nem fogalmazott meg.
- [34] Az alperes beszámítási kifogás iránti igényével kapcsolatosan a másodfokú bíróság (az elsőfokú bírósággal egyezően) az Mt. 179. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 349. § (3) bekezdése helyes értelmezésével helytálló következtetésre jutott.
- [35] Az Mt. 179. § (1) bekezdése értelmében a munkavállaló a munkaviszonyából származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megtéríteni, ha nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdésben írt feltételek fennállását, a kárt, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítani.
- [36] A munkavállalói vétkességi felelősség jogalapjának fennállását - a munkaviszony fennállását, a munkavállaló jogellenes és vétkes magatartását, a kárt és az okozati összefüggést - az alperes a bíróság bizonyítási kötelezettségére való kioktatása ellenére nem bizonyította, így a bíróságok a bizonyítatlanságot helytállóan értékelték az alperes terhére. Önmagában a kár mértékének a bizonyítása a munkavállaló kártérítési felelőssége megállapításához az egyéb törvényi feltételek bizonyítatlansága mellett nem elegendő, az ezzel ellentétes alperesi álláspont téves.
- [37] A Pp. 349. § (3) bekezdése szerint a munkavállaló és a munkáltató közötti, a munkaviszonnyal közvetlen kapcsolatban lévő jogra alapított igény az (1) bekezdésben meghatározott munkaügyi perben is érvényesíthető. A közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik a munkavállaló és a munkáltató közötti, a munkaviszonnyal közvetlen kapcsolatban lévő jogra alapított igény (adhéziós munkaügyi perek). A jogalkotó e rendelkezéssel lehetőséget adott

arra, hogy a munkaügyi perben érintett felek az egyébként polgári perre tartozó további jogvitájukat egységesen egy eljárás keretében rendezzék.

- [38] A munkáltató és a munkavállaló által kötött hitelszerződés törlesztésével kapcsolatos jogvita elbírálása csak akkor tartozik a munkaügyi bíróság hatáskörébe, ha a hitelszerződés törlesztésére alapított követelést a felek közötti munkaviszonyból származó perben érvényesítik. A jelen perben nemcsak a felperes és az alperes (alperesi jogelőd) érintett a hitelszerződés átvállalásában, hanem a felperes volt házastársa, az alperes gyermeke is és az átvállalásra nem a felperes és az alperes (alperesi jogelőd) közötti munkaviszonyra tekintettel, hanem a felperes szülei kérésére, családi kapcsolaton alapuló ok miatt került sor, ezért az alperes hiteltörlesztésből eredő igénye munkaügyi perben nem volt érvényesíthető.
- [39] A fentiekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [40] Az alperes a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján, a felülvizsgálati eljárás illetékét az Itv. 50. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. június 4.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő